

**Chương 270: Giải Cứu Charlotte (3) - Dark
Charlotte & Reinhardt, Saviolin Tana**
(Số từ: 3191)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

2:21 AM 03/04/2023

Lý do duy nhất khiến tôi không hét lên là tôi đã nghiền chặt hàm đến mức răng hàm của tôi có nguy cơ bị gãy.

Nếu không có [Linh Hồn Thần Thánh], tôi đã ngất từ lâu hoặc cắn đứt lưỡi rồi.

Và sau đó.

Nó đến.

Thứ gì đó.

Từ trong bóng tối, tôi nhanh chóng lăn người sang một bên khi nó đưa tay về phía tôi.

*Vút!

Tôi không thể nói những gì đã đi qua.

Tôi chỉ cảm thấy một mối đe dọa mạnh mẽ và lăn đi theo bản năng.

Một cái gì đó lướt qua nơi tôi đã ở. Tôi không thể biết nó là gì, nhưng nếu nó tấn công tôi, chắc chắn sẽ rất nguy hiểm.

Một điều đã rõ ràng.

Charlotte đã tấn công tôi.

"Điện hạ!"

Phản ứng với tiếng cười, Saviolin Tana đã đến kho dụng cụ trong nháy mắt.

"...Tại sao cậu lại ở đây?"

Dần dần thích nghi với bóng tối, tôi có thể nhìn thấy bóng dáng của Saviolin Tana, cũng như bóng dáng của kẻ đang nhìn chăm chăm vào tôi từ trong bóng tối. Giật mình trước sự hiện diện của tôi, khuôn mặt của Saviolin Tana trở nên trống rỗng khi cô ấy nhìn vào thực thể trước mặt mình.

"L-làm thế nào... Làm thế nào mà Charlotte lại đến thế này...?"

Nó tiếp tục nhìn chăm chăm vào tôi với một nụ cười kỳ lạ. Có phải tình trạng của Charlotte đã xấu đi từ trước đó?

"Lùi lại. Tôi sẽ đặt câu hỏi sau."

Như muốn nói rằng việc đặt câu hỏi về tình huống này để sau, Saviolin Tana giấu tôi sau lưng cô ấy.

"Đừng rời xa khỏi tôi. Nguy hiểm lắm."

Chỉ sau đó tôi mới có thể thấy những gì đã lơ mơ trên tôi.

Bóng tối, giống như một lưỡi kiếm sống, đang di chuyển, đang được phóng ra một cách chính xác.

*Kang! Kang!

Ngay lập tức, cô ấy rút kiếm ra khỏi vỏ và làm chệch hướng bóng tối đang lao tới với [Aura Blade] được kích hoạt.

Với một tiếng gầm, những cái bóng phân tán vào không trung và vỡ tan thành từng mảnh.

"Điện hạ! Người nhất định phải tỉnh táo lại!"

"...Hehe. Hehehehe."

Nó không đáp lại lời của Tana.

ừm

Bóng tối sôi sục, và một lần nữa, lưỡi kiếm rắn chắc bổ nhào về phía cô.

Saviolin Tana chặn lưỡi kiếm bóng tối bằng [Aura Blade] của cô ấy khi đứng trước mặt tôi.

Cô đẩy lùi những lưỡi kiếm đến từ bốn, rồi năm hướng với tốc độ nhanh như chớp của mình. Áp lực mà tôi cảm thấy trên da khi thanh kiếm và bóng tối va chạm cho tôi biết rằng sức mạnh bên trong nó khác xa với bình thường.

Để thao túng bóng tối, hoặc bóng tối.

Đó là khả năng của Charlotte.

Khả năng của Charlotte vừa sắc bén vừa mạnh mẽ.

Tuy nhiên, Tana đã chiếm thế thượng phong. Tất cả các cuộc tấn công đều bị chặn, và cô ấy thậm chí còn có chỗ trống.

Chỉ có điều, cô không thể làm hại Charlotte.

Không thể tấn công, cô chỉ có thể tập trung vào việc phòng thủ.

Nhưng cô phải khuất phục Charlotte.

Cô bước qua cơn mưa lười kiếm bóng tối, từng bước một, tiếp cận Charlotte.

Hầu như ở đó.

Khoảnh khắc Saviolin Tana với lấy cổ Charlotte.

*Loé!

Khi ánh sáng lóe lên chiếu sáng căn phòng, hình bóng của Charlotte biến mất không dấu vết.

"...Chết tiệt."

Nghiến răng, cô nhìn chăm chăm vào nơi mà Charlotte đã biến mất.

Đó là một cuộc trao đổi ngắn ngủi, nhưng bất kỳ người bình thường nào cũng sẽ chết hàng trăm lần trong cuộc xung đột. Nếu tôi là người nhận những đòn tấn công đó, tôi sẽ không thể chịu nổi dù chỉ ba lần.

Cô ấy quay lại nhìn tôi.

Đôi mắt cô ấy chứa đầy sự tức giận rõ ràng như sự tuyệt vọng của cô ấy.

*đập!

"Ặc!"

Cô ấy nắm chặt cổ áo tôi và đẩy tôi vào tường.

"Đồ ngu ngốc! Tại sao cậu không rời đi khi có cơ hội? Cậu có nghĩ rằng bản thân có thể giúp được

gì cho Công chúa ở đây không? Đồ ngốc ngây thơ! Nếu tôi không đến, cậu đã chết rồi! Cậu không coi trọng mạng sống của mình sao?"

Cơn thịnh nộ thành thật của cô ấy dường như sẽ cắt cổ tôi bất cứ lúc nào. Cô ấy rút kiếm ra và nhắm vào cổ họng tôi.

"Có những thứ trên thế giới này không nên được biết hay nhìn thấy. Cậu đã phớt lờ sự cân nhắc của Công chúa và của tôi nữa. Tội lỗi đó, cậu phải trả giá bằng mạng sống của mình."

Cô ấy dường như sẵn sàng đâm kiếm và giết tôi ngay tại chỗ.

Đối với bất cứ ai nhìn thấy cô ấy, Charlotte chắc chắn là một con quỷ.

Sẽ là một vụ bê bối nếu Hoàng tộc, đặc biệt là người thừa kế ngai vàng, được biết là đang ở trong tình trạng như vậy.

Tin đồn lan truyền rằng cô đã bị Ma vương bắt cóc và bị nguyên rửa.

Và thực tế có thể không khác nhiều.

Đó không thể là một [sức mạnh siêu nhiên].

Rõ ràng là Charlotte đã phải chịu đựng dưới bàn tay của Ma vương. Cho dù cô ấy có biết hay không, đó là điều chắc chắn.

Đó là lý do tại sao Hoàng tộc đã giữ bí mật. Không có lý do gì để tha cho tôi, người đã chứng kiến tận mắt.

Cái chết đến với tôi, nhưng thật kỳ lạ, tôi không hề sợ hãi.

Cảnh tượng của Charlotte vừa rồi còn đáng sợ hơn cả lời đe dọa sắc bén của Saviolin Tana.

"Đương nhiên, tôi coi trọng tính mạng."

"...Cái gì?"

Cuộc sống của tôi không đáng kể.

Tôi không muốn chết.

Nhưng tôi sợ hơn rằng Charlotte, trong tình trạng hiện tại, sẽ không quay trở lại.

"Đó là lý do tôi ở đây, vì mạng sống của Charlotte cũng quý giá như của tôi. Tôi nghĩ có lẽ mình có thể làm được điều gì đó."

"Cậu đánh giá quá cao khả năng của mình rồi."

Ánh mắt lạnh lùng, xuyên thấu của cô ấy dường như xuyên thấu tôi.

"Không phải kiêu ngạo."

"Vậy thì là cái gì? Hành động của cậu không kiêu ngạo, vậy là cái gì?"

"Đó là sự tuyệt vọng."

Cuộc sống của Charlotte.

Bản thân nó đã là một lý do đối với tôi.

Đó là lý do tại sao tôi bước vào cung điện với một cảm giác bất an kỳ lạ, không tuân theo mệnh lệnh của Công chúa và Đội trưởng Hiệp sĩ Shanafel, và lẻn vào Cung điện Mùa xuân.

Lần đầu tiên, tôi liều mạng vì một thứ gì đó.

Tôi không đành lòng nhìn cuộc đời của Charlotte tan biến vô ích.

Cô ấy nhìn sâu vào mắt tôi, dường như tìm kiếm bất kỳ dấu hiệu nghi ngờ, kiêu ngạo hoặc bốc đồng nào.

Thanh kiếm của cô ấy nhắm vào cổ họng tôi dao động.

Bao nhiêu thời gian đã trôi qua?

Thanh kiếm của cô từ từ hạ xuống.

Cô ấy thả cổ áo tôi ra nhưng vẫn lườm tôi.

"Công chúa sẽ quyết định số phận của cậu khi trời sáng."

Nhưng ánh mắt của cô ấy là một sự chắc chắn rằng sẽ không có hình phạt khắc nghiệt nào giáng xuống đầu tôi.

"Tôi có thể hỏi chuyện gì đang xảy ra không?"

"Không ai biết được."

"...Không ai biết?"

"Không ai biết tình hình, không một người nào. Không ai biết tại sao Công chúa lại sở hữu sức mạnh như vậy hay tại sao ngài ấy dần dần bị nó

ăn mòn. Tại sao, khi màn đêm buông xuống, sức mạnh đó lại chiếm lấy cơ thể của Công chúa."

Biểu hiện tuyệt vọng của Tana phản ánh trạng thái cảm xúc hiện tại của Hoàng tộc.

"Không ai biết bất cứ điều gì. Tất cả những gì chúng ta có thể làm là suy đoán rằng một số sự kiện xảy ra trong Lâu đài Ma Vương là nguyên nhân."

Cô ấy nhìn bóng tối và nắm chặt vai tôi.

"Có một điều rõ ràng là tình hình đã trở nên tồi tệ hơn. Đừng đi quá xa tôi. Công chúa, hay đúng hơn, 'thứ đó' đã chiếm lấy cơ thể ngài ấy, di chuyển trong bóng tối. Nó có thể xuất hiện từ phía trước, từ phía sau, hoặc thậm chí từ trần nhà."

Có vẻ như, khi đã chứng kiến sự việc, cô ấy không còn lựa chọn nào khác ngoài việc tiết lộ những gì mình biết.

Quả thật, nó chợt hiện ra trước mắt tôi.

Nó di chuyển trong bóng tối.

Vì vậy, ràng buộc Charlotte sẽ là vô nghĩa, và ngay cả khi bị theo dõi, cô ấy có thể đột ngột biến mất.

Đó là lý do tại sao cô ấy chiếu sáng toàn bộ cung điện. Không có bóng tối, sẽ không có bóng để nó di chuyển.

Mỗi đêm, Saviolin Tana lấp đầy cung điện bằng ánh sáng, điều này dường như rất hiệu quả.

Nhưng phương pháp đó đã thất bại tối nay.

Bây giờ nó có thể dập tắt ngay cả những ngọn đèn ma thuật theo ý muốn.

Màn Đêm thuộc về nó.

"Chuyện này có xảy ra hàng đêm không?"

"Không phải mỗi đêm. Nhưng tần suất ngày càng tăng. Và đây là lần đầu tiên nó dập tắt tất cả những chiếc đèn. Hơn nữa, đôi mắt của Công chúa... Lần trước tôi nhìn thấy chúng, chỉ có một con người bị ảnh hưởng..."

Đôi mắt cô dao động, thất vọng và phẫn nộ trước tình huống này.

"Tính hung hăng của nó ngày càng tăng. Lúc đầu, người ta nói rằng nó đi lang thang trong cung điện vào ban đêm như một người bị mộng du... Nhưng gần đây..."

Cô ấy bỏ đi.

Cô ấy dường như không thể đề cập đến các vụ án giết người.

"Dù sao cậu cũng phải rời khỏi đây, nơi này nguy hiểm, cậu gặp phải bất luận hình phạt gì, chỉ có thể khi còn sống mới có thể xử lý, nếu như cậu lại bước qua một bước, tôi thật sự lấy mạng của cậu."

"Tôi hiểu."

Saviolin Tana, căng thẳng và thận trọng, bước từng bước một, các giác quan của cô tăng cao.

Trong bóng tối, tôi tăng cường tầm nhìn để nhìn xuyên qua bóng tối. Tầm nhìn của tôi chính xác hơn trong bóng tối so với người bình thường. Tia sáng gây mất tập trung trong tâm trí tôi cũng đang lắng xuống.

*Shaaaaa

Tana thận trọng di chuyển qua hành lang của Cung điện mùa xuân, nơi chỉ có tiếng mưa lạnh buốt vang vọng. Chúng tôi phải đi xuống sảnh ở tầng một và rời khỏi cung điện. Cô định tiến tôi đi trước.

"Cô sẽ làm gì?"

"Tôi sẽ phải chinh phục nó. Đó là những gì tôi đã làm cho đến bây giờ."

Cô không còn lựa chọn nào khác ngoài việc dùng đến những phương pháp bạo lực, như đánh nó bất tỉnh trước khi nó có thể biến mất vào bóng tối.

Nó phải đã làm việc cho đến nay.

Xem xét phản ứng của cô ấy và lời cảnh báo từ trực giác của tôi, chỉ có một kết luận.

Đêm nay đánh dấu một bước ngoặt.

Một mắt, vốn chỉ bị tiêu hao một phần, giờ đã bị nhấn chìm hoàn toàn, giống như cả hai mắt của cô ấy.

Sức mạnh ăn mòn Charlotte ngày nay thậm chí còn mạnh hơn.

Liệu cuối cùng Tana có thất bại trong việc trấn áp Charlotte và giết cô ấy không?

Nếu vậy, làm thế nào tôi có thể ngăn chặn điều đó?

Ma vương có liên quan. Sức mạnh của Charlotte là sản phẩm phụ từ ảnh hưởng của ông ta.

Không có gì khác tôi có thể nhận ra.

Một số kế hoạch liên quan đến Ma vương.

Nhưng bây giờ không phải là lúc để suy ngẫm.

Tana di chuyển thận trọng, chú ý đến mọi hướng - trước, sau, trái, phải, lên và xuống.

Mặc dù lồi vào cung điện không xa, nhưng cô vẫn cảnh giác.

*Kang! Đùng!

Những lưỡi kiếm bóng tối đột ngột bay như dao găm trong bóng tối là lý do khiến Tana không thể mất cảnh giác. Những lưỡi kiếm đen bất ngờ lao tới, nhắm vào cả tôi và Tana.

Cô ấy đã tự mình chặn tất cả chúng.

"Chết tiệt..."

Trong bóng tối, tôi thấy cô ấy nắm chặt tay phải và nghiêng răng.

Đứng trước cầu thang dẫn lên tầng một, Tana nhìn qua hành lang rộng lớn ở lối vào, răng cô nghiêng chặt.

Lối vào cung điện lớn bị chặn bởi một hàng rào màu đen.

Chính xác hơn, nó bị che khuất bởi bóng tối đen như mực.

Và trước bóng tối đó, Charlotte, vẫn nở nụ cười lạnh sống lưng, nhìn hai chúng tôi.

"Có vẻ như cả hai chúng ta sẽ không được phép rời đi."

"...Có vẻ như vậy."

Như thể thách thức chúng tôi lại gần, nó đứng bất động, chặn lối vào.

Một sinh vật có thể di chuyển trong bóng tối và tấn công chúng ta bằng chính bóng tối đó.

Ở nơi tràn ngập bóng tối này, hai chúng tôi có thể chỉ là đồ chơi không hơn không kém.

Mặc dù đối thủ của chúng tôi ở xa, nhưng nó có thể xuất hiện ngay trước mặt chúng tôi bằng cách di chuyển trong bóng tối.

"Cho đến gần đây, tôi có thể khuất phục nó mà không gặp nhiều khó khăn. Tuy nhiên, do bất cẩn nên tôi đã bị thương."

Nếu chỉ là một vết thương nhỏ, cô ấy thậm chí sẽ không đề cập đến nó.

Vì vậy, nó không phải là một vết thương hời hợt.

"..."

"Bất quá, tôi không biết nó là cái gì, cũng không thể bảo đảm lần này có thể an toàn thu phục nó."

Chiến binh mạnh nhất của lục địa bình tĩnh ước tính khả năng thất bại.

Đôi thủ không xác định nắm giữ chiến trường và môi trường tốt nhất. Và cho đến hôm nay, sức mạnh của nó thậm chí còn lớn hơn.

Tuy nhiên, chống lại nó là Saviolin Tana, người đã không nghỉ ngơi quá năm ngày cũng như không được điều trị thích hợp cho vết thương của mình.

Tình trạng của Tana là tồi tệ nhất của nó.

Tuy nhiên, ngay cả khi thất bại của cô ấy là do tình trạng tồi tệ, thì đó vẫn là một thất bại.

Cái chết có nghĩa là sự kết thúc của tất cả mọi thứ. Không có chỗ cho lời bào chữa về việc dễ dàng khuất phục đối thủ trong điều kiện tốt hơn.

Chẳng lẽ hôm nay không phải Charlotte mà là Saviolin Tana chết sao?

Có phải trực giác của tôi đang cảnh báo tôi rằng tính mạng của Tana đang gặp nguy hiểm nghiêm trọng, chứ không phải của Charlotte?

Saviolin Tana là một trong những nhân vật chính trong phần sau của câu chuyện.

Cái chết của cô ấy sẽ là một bước ngoặt trong lịch sử, có thể theo một hướng rất tiêu cực.

Nhưng ngay cả khi Saviolin Tana chết hôm nay, điều đó cũng không đảm bảo rằng Charlotte sẽ sống.

Nếu Charlotte giết Saviolin Tana hôm nay thay vì chết, Charlotte sẽ chết vào ngày mai.

Nếu sức mạnh có thể giết Tana là nguy hiểm và không thể kiểm soát, thì bất kể người sử dụng có là công chúa hay không, sẽ không có lựa chọn nào khác ngoài việc xử lý cô ấy ngay lập tức.

Cả Saviolin Tana và Charlotte đều sẽ chết.

Nếu vậy, thì chẳng bao lâu nữa, tôi cũng sẽ chết hôm nay.

Tôi là biến duy nhất trong phương trình này.

Tôi phải bằng cách nào đó giải quyết tình huống này.

Nhưng trong hai trận chiến này, tôi là một biến số quá nhỏ.

"Reinhardt, cậu nói rằng cậu có thể tự mình [tăng cường sức mạnh ma thuật] của mình phải không."

"...Đúng vậy."

Không có chỗ nào để nói rằng nó không đủ để thực chiến.

"Tôi sẽ chiến đấu trong khi bảo vệ cậu, nhưng tôi không thể đảm bảo rằng tôi sẽ có thể bảo vệ cậu mà không thất bại. Hãy nhớ rằng ưu tiên hàng đầu của tôi là chiến đấu, sau đó là bản thân và cuối cùng là cậu."

Cô ấy đưa cho tôi thanh kiếm của cô ấy.

"Những cái bóng này không thể chống lại nếu không có [sức mạnh ma thuật]. Cậu có thể không thể thấm nhuần một thanh kiếm bằng ma thuật, nhưng với thanh kiếm này, cậu sẽ có thể đẩy lùi chúng."

Cô ấy dường như đang lên kế hoạch chiến đấu bằng [Thanh kiếm Aura] của mình vì cô ấy có thể triệu hồi nó.

Thanh kiếm của Saviolin Tana.

Mặc dù không phải là một thánh kiếm, nhưng nó là một trong những báu vật của đế chế.

Tempesta, Thanh kiếm Gale.

Trong tay tôi là thanh kiếm mà Ludwig, người sở hữu thánh kiếm Alsebringer, đã tuyên bố là di sản của Tana và là thanh kiếm thứ hai của anh ta.

"Tôi sẽ cố gắng."

Triệu hồi [Aura Sword] sẽ tiêu tốn rất nhiều thể lực.

Tôi không được làm bất cứ điều gì có thể làm xấu đi tình trạng của Tana.

"Như tôi đã nói, có thể khó bảo vệ cậu..."

*Swoosh

Tôi triệu hồi nó.

"Tôi cũng có thanh kiếm đen này."

"Trời buộc linh hồn...?"

Đôi mắt cô ấy mở to khi nhìn vào thanh kiếm có lưỡi màu ngà trong tay tôi.

"Cái này... làm sao cậu có được cái này!"

Cô ấy kinh ngạc nhìn Tiamata, thánh kiếm thiêng liêng của Towan, trong tay tôi.

"Chúng ta có thể thảo luận sau."

Tôi đã không mong đợi sử dụng nó ở một nơi như thế này.

Bây giờ, tôi phải đối mặt với trận chiến thực sự đầu tiên của mình bằng Tiamata.

Không phải chống lại một tên cướp, một con quái vật hay một kẻ ác xứng đáng.

Người bạn đầu tiên của tôi.

Tôi phải đối mặt với Charlotte trong trận chiến thực sự.

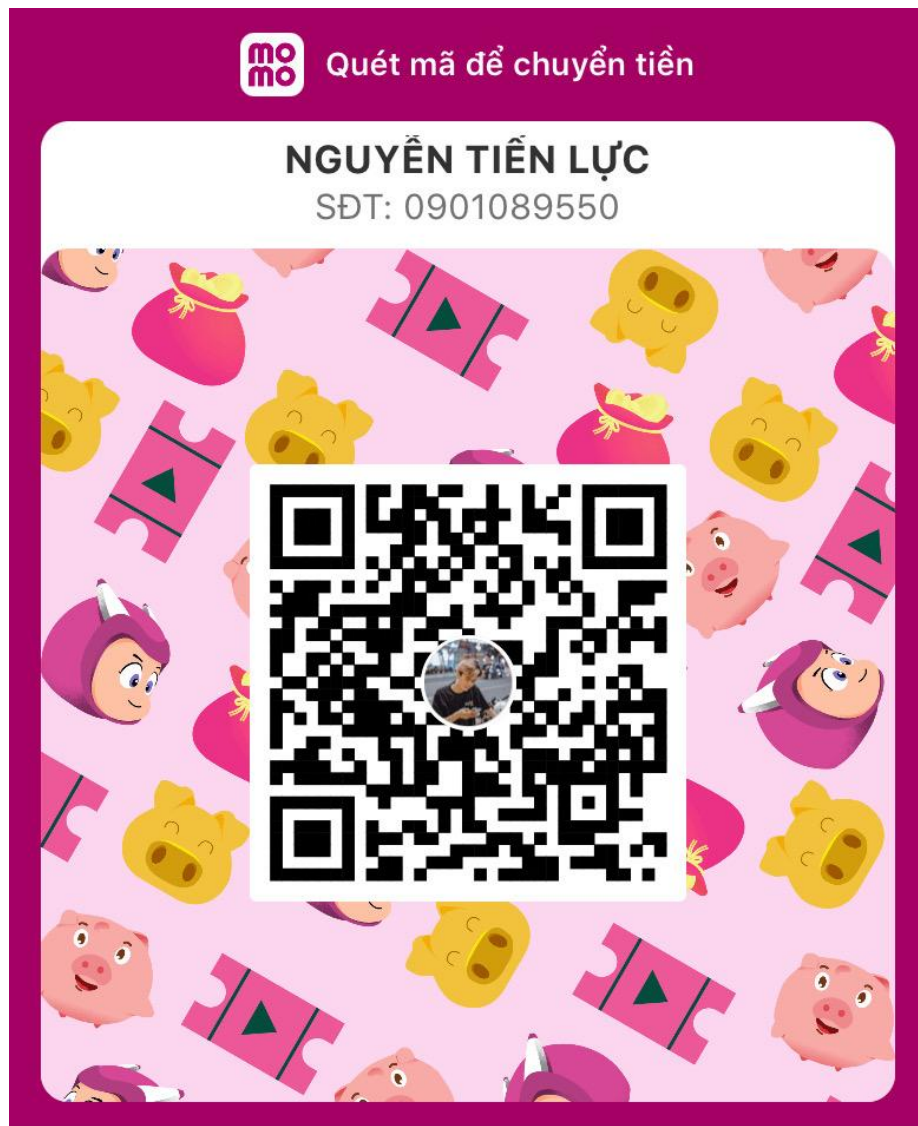
Còn bây giờ, cô nuốt hết những câu hỏi của mình vào trong.

"...Được."

Cả cô ấy và tôi đều hiểu mức độ nghiêm trọng của tình hình.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading